

компанії-оператори на ринку зв'язку. Вони прийшли на український ринок з метою отримання прибутку. Друга група – це категорія компаній, що ставить за мету зайняти нішу на новому ринку, що може бути вигідним у перспективі. Яскравим представником цієї групи є американська компанія Cargill, яка інтенсивно розширює свою присутність на українському ринку. Третя група – компанії, що інвестують через добре знання їх керівниками специфіки українських ринків (російські ТНК та корпорації країн СНД). Такі компанії в основному мають російське походження, що пояснюється перш за все фактом існування «географічної дистанції».

Таким чином, сьогодні в Україні присутня велика кількість відомих іноземних ТНК, таких як Procter&Gamble, Sun Interbrew, Cargill, Danone, McDonald's, Nestle, Tetra Pak та інші. Водночас ряд компаній, таких, як Microsoft, Vodafone та інші, поки що не поспішають відкривати у нас виробництва, займаючись розподілом своєї продукції, виробленої за кордоном. Капітал західних ТНК в основному зосередився в харчовій, тютюновій промисловості, торгівлі, фінансах, енергетиці, тобто в галузях із швидкою оборотністю капіталу і забезпеченими ринками збуту.

Список використаних джерел:

1. The Integration Architect's guide for 2014: [Електронний ресурс] - режим доступу до сайту:
http://www.softwareag.com/blog/reality_check/index.php/authors-for-home/the-integration-architects-guide-for-2014/

Богдан БОРЕЦЬКИЙ,
науковий керівник:
к.е.н., доц. Фігурка М.В.
ІФННІМ ТНЕУ

УГОДА ПРО АСОЦІАЦІЮ МІЖ УКРАЇНОЮ ТА ЄС ЯК ФАЗА ЄВРОПЕЙСЬКОЇ ІНТЕГРАЦІЇ УКРАЇНИ

Загострення економічної та політичної нестабільності, високий рівень безробіття, знищення значної частки індустриально важливих об'єктів вітчизняної промисловості, знецінення національної валюти, нарощення розмірів зовнішньої заборгованості – це далеко не весь перелік проблем, з якими зіткнулася нині Україна, і які є підставами стверджувати про глибоку соціально-економічну кризу в країні та взагалі загрозу для подальшого її існування. Водночас, Україна володіє значним ресурсним, науковим та інтелектуальним потенціалом, використання якого може стати підґрунтям для переходу країни на лідерські позиції в рейтингу розвинутих країн світу за макроекономічними та соціальними показниками.

Важливим етапом для реалізації такої амбітної мети є вступ в ЄС і перехід до європейських цінностей побудови суспільства з високо розвинутою економікою. Підписання Угоди про асоціацію між Україною та ЄС (далі

Угоди) стало першою фазою сучасної європейської інтеграції, що дасть змогу нашій державі залучити нові інвестиції та технології, розвивати стратегічні галузі економіки, а також провести реформи у медичній, правоохоронній, судовій, освітній та інших сферах.

Дослідженню проблем міжнародної економічної інтеграції, міжнародної торгівлі присвячені праці таких вітчизняних вчених, як В. Андрійчука, І. Бураковського, В. Будкіна, О. Білоруса, О. Гаврилюк, Д. Лук'яненко, В. Новицького, Є. Панченко. Серед зарубіжних авторів варто виокремити М. Алле, Б. Балашша, Ж.Ф. Денію, А. Жакмена, А. Сапіра та ін. Водночас, недостатньо висвітленими залишаються практичні аспекти реалізації Угоди з огляду на складну нинішню соціально-економічну ситуацію.

Європейське інтеграційне об'єднання – це об'єднання груп розвинутих країн, які взаємодіють, торгують та переміщують всередині угруповання товари, послуги, чинники виробництва та робочу силу. Тобто, це є розширена зона вільної торгівлі, використання переваг якої є прагненням України уже тривалий час [1].

Позиція України щодо Євросоюзу та вибір вектору євроінтеграції були сформовані вперше на законодавчому рівні в Основних напрямках зовнішньої політики України, схвалені Верховною Радою України 2 липня 1993 р. Починаючи із цього моменту Україна й понині намагається реалізувати пріоритет європейської інтеграції.

Водночас, реалізація такого завдання містить й певні загрози для вітчизняної економіки (табл. 1).

Практичним інструментом підготовки до реалізації Угоди про асоціацію між Україною та ЄС до моменту набуття нею чинності є Порядок денний асоціації Україна – ЄС (ПДА), співпраця в рамках якого здійснюється з листопада 2009 року. ПДА визначає спільні дії сторін щодо політичного діалогу у сферах зовнішньої політики, юстиції та безпеки, економічного й секторального співробітництва на принципах спільної з ЄС участі, відповідальності та оцінки.

Основними кроками щодо реалізації Угоди стали наступні.

У лютому 2011 року Україна стала повноправним членом Європейського енергетичного співтовариства, метою якого є створення єдиного ринку електроенергії та газу країн ЄС і Південно-Східної Європи.

У липні 2012 року Україна і ЄС домовилися про внесення доповнень до угоди про спрощення візового режиму. У березні-квітні 2013 Верховна рада України і Європарламент ратифікували ці домовленості [2].

21 березня 2014 року у Брюсселі відбулася церемонія підписання політичної частини Угоди про асоціацію між Україною та ЄС.

3 Україною буде підписано два документи - саму Угоду, а також "заклучний" акт, що підтвердить підписання всіх її глав. Така процедура пов'язана з тим, що частина угоди вже була підписана у березні [3].

27 червня 2014 Україна та Європейський Союз підписали економічну частину Угоди про асоціацію, що передбачає створення зони вільної торгівлі. Документ підписали під час саміту ЄС у Брюсселі [4].

Таблиця 1

Аналіз потенційних можливостей та загроз реалізації Угоди

Сфера	Вигоди	Недоліки	Перспективи	Загрози
Політична	<ul style="list-style-type: none"> - Європейська колективна безпека 	<ul style="list-style-type: none"> - Часткова втрата суверенітету; - Невизначеність стратегій розвитку ЄС; - Погіршення відносин з країнами СНД 	<ul style="list-style-type: none"> - Встановлення стабільної політичної системи; - Сприйняття України як важливого суб'єкта політичних відносин 	<ul style="list-style-type: none"> - Небезпека втягнення України в конфлікт цивілізацій між Заходом і мусульманським світом
Економічна	<ul style="list-style-type: none"> - Макроекономічна стабільність; - Додаткові інвестиції в українську економіку; - Надання субсидій сільському господарству; - Отримання позитивного сальдо торговельного балансу; - Спільні митні тарифи; - Кількісні обмеження імпорту; - Антидемпінгова політика; - Протекціонізм і контроль експорту 	<ul style="list-style-type: none"> - Втрата конкурентоспроможності окремих галузей; - Складність переходу на європейський рівень цін; - Квотування окремих видів товарів 	<ul style="list-style-type: none"> - Забезпечення розвитку малого та середнього бізнесу; - Упровадження стандартів ЄС у виробництві 	<ul style="list-style-type: none"> - Можливе переміщення до України шкідливих виробництв; - Використання України як сировинного приладку; - Використання України як дешевої робочої сили
Соціальна	<ul style="list-style-type: none"> - Ефективний захист прав людини в інституціях ЄС; - Відкриття кордонів для вільного пересування населення; - Забезпечення високого рівня життя населення 	<ul style="list-style-type: none"> - Ускладнення візового режиму із східними сусідами 	<ul style="list-style-type: none"> - Формування середнього класу; - Реформування освіти, охорони здоров'я, соціального захисту 	<ul style="list-style-type: none"> - Поглиблення демографічного спаду; - Незаконна міграція та вплив кадрів

16 вересня 2014 Верховна рада схвалила законопроект про ратифікацію Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом, який того ж дня був підписаний президентом П. Порошенком [2].

На даний час Україна виконує всі вимоги ЄС, які передбачені Угодою про асоціацію. Водночас, існує низка проблем, вирішення яких є нагальними для практичної реалізації Угоди та руху України до стабільності та соціально-економічного розвитку в умовах євроінтеграції.

Список використаних джерел

1. *Перспективи інтеграції України до ЄС. За і проти. Громадська організація «Асоціація сприяння євроатлантичній інтеграції України «Наш вибір» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://nash-vybir.org.ua/analitika/>.*
2. *Угода про асоціацію між Україною та ЄС [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://uk.wikipedia.org/wiki/>.*
3. *Україна підписала Угоду про асоціацію з ЄС [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.pravda.com.ua/news/2014/06/27/7030285/>.*
4. *Підписання економічної частини Угоди пр. асоціацію з ЄС – перспективи для України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.lutskrada.gov.ua/actual/pidpysannya-ekonomichnoyi-chastynu-ugody-pro-asociaciyu-z-yes-perspektyvy-dlya-ukrayiny>.*

Уляна ФЕДОРІВ
науковий керівник
к.е.н., доц. Михайлишин Л.І.
ІФННІМ THEY

ОСОБЛИВОСТІ СУЧАСНОГО СТАНУ РОЗВИТКУ ІННОВАЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ КРАЇН ЄС

Одним з ключових цілей стратегії Європа 2020 є сприяння розвитку інноваційної політики держав-членів ЄС. Важливе місце в цьому ракурсі займають наукові дослідження і розробки (R&D), чисельність дослідників, людські ресурси в галузі науки і техніки (науково-технічні кадри), зайнятість у високотехнологічних галузях, а також кількість виданих патентів і т.п.

Європа має давні традиції передового досвіду в області наукових досліджень і розробок та інновації. Інноваційне суспільство може допомогти підприємствам зберегти конкурентні переваги, розвивати продукти з більш високою доданою вартістю, стимулювати економічну активність і тим самим захистити або створити нові робочі місця. Щоб досягти необхідного масштабу ефективності інноваційної політики, в країнах ЄС широкого поширення набувають заходи щодо заохочування транснаціонального співробітництва в рамках ЄС.

Стратегія Європа 2020 запущена в 2010 році і спрямована на створення умов, для забезпечення раціонального, стійкого та інтенсивного зростання. Стратегія включає в себе п'ять основних параметрів що повинні бути досягнуті до кінця 2020 року. Одним із цих параметрів є розвиток наукових досліджень і розробок у зв'язку з чим на інноваційну сферу заплановано витрат у розмірі 3% від ВВП ЄС.

Сучасні внутрішні витрати на наукові дослідження і розробки складають 266,9 млрд. євро, що в загальному становить 526 євро на одного жителя країн ЄС-28. В відсотковому еквіваленті такий розмір становить 2,06% від ВВП ЄС-28. Варто відзначити що в подальшому країни ЄС і надалі будуть підтримувати